

საქმე # 160100119003227770

საქმე #1/341-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

27 ნოემბერი 2019 წელი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონუ—ი სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალიანი**

სხდომის მდივანი - **ცაცა ებრალიძე**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნი-ო პა-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებუ—ი - შა----ა გა-----ა (დაბადებუ—ი - 1-----ს, აზერბაიჯანის მოქალაქე, საშუალო განათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებუ—ი, რეგისტრირებუ—ი რუსეთის ფედერაცია, ქ.ტუ—ა, აღ-----ა, სახლი N2-, ფაქტობრივად მცხოვრები: ბოლნისი, სოფელი ცურტავი

ადვოკატი - ბა----ი პა-----ა

თარჯიმანი: ნა---- იბ-----ა

კვალიფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 12-¹ მუხლის პირველი ნაწილით.

დისპოზიცია: ოჯა--ს ერთი წევრის მიერ ოჯა--ს სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებუ—ი შედეგი.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგი-ა:

1.1. 2019 წლის 24 აგვისტოს, დაახლოებით 11:00 საათიდან 12:00 საათამდე შუალედში, ბოლნისის რაიონის სოფელ ცურტავში, ას—ი გა-----ას საცხოვრებელი სახლის ეზოში, შა----ა გა-----ამ, ში-დის კრეფასთან დაკავშირებით წარმოშობილი კონფლიქტის დროს, მეუღლის დედას ას—ი გა-----ას რამდენჯერმე ჩაარტყა ჩუსტები

ორივე ხელის მტევანში, რა დროსაც ას—ი გა-----ამ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებუ—ებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ შა----ა გა-----ას მიერ 2019 წლის 24 აგვისტოს, დაახლოებით 11:00 დან 12:00 საათის შუალედში, ბოლნისის რაიონის სოფელ ცურტავში ას—ი გა-----ას მიმართ განხორციელებუ—ი ფიზიკური ძალადობის ფაქტის დასადასტურებლად, ბრალდების მხარემ სასამართლოს წარმოუდგია მტკიცებუ—ებები: დაზარალებუ— - ას—ი გა-----ას, მოწმე ალ-----ე სა-----ს, ზა--დ გა-----ის გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი ფოტოვიდეოსტრაციით, ექსპერტიზის დასკვნა.

2.2. საქართველოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თანახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებუ—ებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომელზეც მხარეები შეთანხმდებიან“. მოცემუ— შემთხვევაში ბრალდებუ— შა----ა გა-----ას სისხლის სამართლის საქმეზე არსებუ—ი ბრალდების მხარის მტკიცებუ—ებები არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისი-ი მიღებუ—ი იქნა მტკიცებუ—ებად გამოკვლევის გარეშე.

2.3. სასამართლომ განიხილა რა წარდგენილი სისხლის სამართლის საქმის მასალები, მოისმი-ა ბრალდებუ—ის აღიარებითი ჩვენება, გაანალიზა ისი-ი საქმეზე შეკრებილ მტკიცებუ—ებებთან ერთობლიობაში. თითოეუ—ი მტკიცებუ—ება შეაფასა სისხლის სამართლის საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით. საქმეზე გამოკვლეუ—ი ყველა მტკიცებუ—ება ერთობლიობით - შა---ა გა-----ას დამნაშავედ ცნობის შესახებ დასკვნისათვის საკმარისობის თვალსაზრისით, მიაჩნია, რომ სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეუ—ი და მხარეთა მიერ უდავოდ ცნობილი მტკიცებუ—ებების ერთობლიობით, გონივრუ— ეჭვს მიღმა არსებუ— შეთანხმებუ— მტკიცებუ—ებათა ერთობლიობა, რაც გამომდინარეობს საქმის ფაქტობრივი გარემოებების გაანალიზებისა და ურთიერთშეჯერების შედეგად, საკმარისია შა----ა გა-----ას დამნაშავედ ცნობისა და მის მიმართ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის, შესაბამისად, იგი დამნაშავედ უნდა იქნეს ცნობილი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 12-1-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდებაში, შემდეგ გარემოებათა გამო:

2.4. ბრალდებუ—მა არსებით სხდომაზე დაკითხვისას და საბოლოო სიტყვაში განმარტა, რომ იგი სრუ—ად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ მსუბუქი სასჯელის გამოყენება.

2.5. საქართველოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, „მტკიცებუ—ება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრუ— ეჭვს მიღმა არსებუ— შეთანხმებუ— მტკიცებუ—ებათა ერთობლიობა“.

მტკიცებუ—ებითი სტანდარტი - „გონივრუ— ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, განიმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებუ—ებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეუ—ობაში.

2.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრუ— ეჭვს მიღმა მტკიცების სტანდარტი დადგენილია, ასევე ადამიანის უფლებათა ევროპუ—ი სასამართლოს მიერ. აღნიშნუ—თან დაკავშირებით, ადამიანის უფლებათა ევროპუ—მა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/01, ECHR 30/11/2005) განმარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებუ—ებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწინებს უკვე დადგენილ სტანდარტს - გონივრუ— ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათელი და შეთანხმებუ—ი დასკვნებიდან, ან მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდან. დამატებით უნდა აღი—იშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებუ—ებათა მოპოვებისას შესაძლებელია იყოს მხედველობაში მიღებუ—ი“.

27. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/2016) განმარტა: მტკიცებუ—ებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრუ— ეჭვს მიღმა“ მტკიცებუ—ებით სტანდარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდინარეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთანხმებუ—ი დასკვნებიდან ან ანალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდან.

2.8. რაც შეეხება საქმეში არსებუ—ი მტკიცებუ—ებების შეფასებას, ადამიანის უფლებათა ევროპუ—ი სასამართლოს მიერ განმარტებუ—ია, რომ მტკიცებუ—ებათა შეფასება, მათ შორის მათი რელევანტურობის განსაზღვრა არის ეროვნუ—ი სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპუ—ი სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegué, Jabardo v. Spain*, no. 10590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპუ—ი სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახელმწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპუ— სასამართლოსთან შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებუ—ება, დაადგი—ოს ფაქტები და განმარტოს შიდასახელმწიფოებრივი კანონმდებლობა (იხ. ადამიანის უფლებათა ევროპუ—ი სასამართლოს 2010 წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/10/2010, პუნქტი 32).

2.9. სასამართლო სხდომაზე გამოკვლეუ— და საქმეში არსებუ— იმ მტკიცებუ—ებებს რომლებიც მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთან მათი რელევანტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნელოვნად დადასტურებუ—ად მიაჩნია განაჩენის 1.1. პუნქტში მითითებუ—ი ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო განმარტავს, რომ განსა—ღველი დანაშაუ—ისგან

სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის (ოჯა--ს წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯანმრთელობა, ხოლო ჯანმრთელობა, ისევე როგორც სიცოცხლის უფლება, ადამიანის ფუნდამენტური უფლებაა. იგი შეუფასებელი სიკეთეა და მასზე მნიშვნელოვანწილადაა დამოკიდებული—ი ადამიანის სიცოცხლის ხანგრძლივობა, მისი გუნებაგანწყობილება, შრომისუნარიანობა, აქტიურობა და ა.შ. საქართველოში ადამიანის ჯანმრთელობა დაცუ—ია კონსტიტუციითა და სხვა საკანონმდებლო აქტებით, მათ შორის ეს უფლება განმტკიცებული—ია საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წელს მიღებული—ი ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის 25-ე მუხლით. აღნიშნუ—ი მუხლის მიხედვით, „ყველას უფლება აქვს მისი და მისი ოჯა--ს ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის ადეკვატური სტანდარტით ცხოვრებისა“.

3.2. კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 12-¹ მუხლით კრიმი-ალიზებუ—ია ოჯახური ძალადობა - ოჯა--ს ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებუ—ი შედეგი. ამ დანაშაუ—ისგან სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიექტია ადამიანის ჯანმრთელობა.

3.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებუ—ებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებუ—ის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებუ—ება განამტკიცებს უდანაშაუ—ო პირის მსჯავრდების თავიდან აცილების საყოველთაოდ აღიარებუ— პრი-ციპს „*in dubio pro reo*“, რომლითაც დაუშვებელია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძველზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამიანის უფლებების დაცვის მნიშვნელოვან გარანტიას წარმოადგენს.

3.4. საქართველოს სსსკ მე-13 მუხლის თანახმად, გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმანეთთან შეთანხმებუ—, აშკარა და დამაჯერებელ მტკიცებუ—ებათა ერთობლიობას, რომელიც გონივრუ— ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეუ—ობას.

3.5. სასამართლო განმარტავს, რომ კანონმდებლის მიერ საქართველოს სსკ-ის 12-¹ მუხლით კრიმი-ალიზებუ—ია ოჯახური ძალადობა - ოჯა--ს ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებუ—ი შედეგი, ხოლო საქართველოს სსკ-ის მე-11¹ მუხლის შენიშვნის თანახმად, ამ კოდექსის (იგუ—ისხმება საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი) მიზნებისათვის ოჯა--ს წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მი-დობით აღსაზრდელი, მშვილებელი, მშვილებლის მეუღლე, მი-დობით აღმზრდელი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობელი, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებუ— ქორწი-ებაში მყოფი პირი და მისი ოჯა--ს წევრი,

მეურვე, მზრუნველი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას.

3.6. სასამართლო აღნიშნავს, რომ განსა--ლველი დანაშაუ--ი გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 12-¹ მუხლი) შედეგიანი დელიქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებელია, რომ სუბიექტის ქმედებით დაზარალებუ--მა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა. ამასთან, ამ დროს მნიშვნელოვანია დადგენილი იქნეს მიზეზობრივი კავშირი პირის ქმედებებსა და დამდგარ შედეგს შორის, ასევე ის გარემოებაც, რომ პირის მიერ განხორციელებუ--მა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებუ--ი მძიმე შედეგი.

3.7. ზემოაღნიშნუ--ი ნორმის ში-აარსიდან გამომდი-არე ნათელია, რომ კანონმდებლის მიერ დაკონკრეტებუ--ია ის აუცილებელი პირობები, რომელთა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის შესაძლებელი რომ მოხდეს პირის მიერ ჩადენილი ქმედების მოცემუ--ი მუხლით დანაშაუ--ად კვალიფიკაცია. კერძოდ, აუცილებელია დადგენილი იქნეს: 1) **სუბიექტთა წრე** (დამნაშავე უნდა იყოს დაზარალებუ--ის ოჯა--ს წევრი ან **ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან ან ეწეოდნენ ერთიან საოჯახო მეურნეობას**, 2) დამნაშავის მიერ დაზარალებუ--ის მიმართა განხორციელებუ--ი უნდა იქნეს აღნიშნუ--ი მუხლით გათვალისწი-ებუ--ი რომელიმე **ქმედება** (ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შანტაჟი ან დამცირება) და 3) აღნიშნუ--ი ქმედებას უნდა მოჰყვეს კონკრეტუ--ი **შედეგი** (ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა). ზემოაღნიშნუ--ი გარემოებები ასევე ცხადყოფს, რომ საქართველოს სსკ-ის 12-¹-ე მუხლით ქმედების კვალიფიკაციისათვის მიყენებუ--ი დაზიანებების ხარისხთან ერთად გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს პირის მიერ განხორციელებუ--ი ქმედებით დაზარალებუ--მა განიცადოს ფიზიკური ტკივილი ან ტანჯვა.

3.8. მოცემუ-- შემთხვევაში, საქმეში არსებუ--ი მასალებით, დადგენილია, რომ ბრალდებუ--ი შა----ა გა-----ა არის დაზარალებუ-- ას--ი გა-----ას რძალი.

3.9. ამდენად, ბრალდებუ--ი შა----ა გა-----ა და დაზარალებუ--ი ას--ი გა-----ა საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ითვლებიან ერთმანეთის ოჯა--ს წევრებად.

3.10. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამართლის საქმეზე არსებუ--ი ბრალდების მხარის მტკიცებუ--ებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისი-ი მიღებუ-- იქნა მტკიცებუ--ებად გამოკვლევის გარეშე, თუმცა, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ბრალდების მხარის მტკიცებუ--ებების გამოკვლევის გარეშე მიღებისა, ქმედების სამართლებრივი შეფასება - ბრალდებუ--ის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მი-იჭება სწორედ ამ (უდავო) მტკიცებუ--ებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად სასამართლოს ვალდებუ--ებაა.

3.11. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენილებაში შა----ა გა-----ას მიერ განხორციელებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად სამართლებრივად მართებულია, ვი-აიდან მოცემუ— შემთხვევაში, სასამართლოს საქმეში არსებული მტკიცებუ—ებებით: დაზარალებუ— - ას—ი გა-----ას, მოწმე ალ-----ე სა-----ს, ზა--დ გა-----ის გამოკითხვის ოქმები, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმი ფოტოილუსტრაციით, ექსპერტიზის დასკვნა. (ლევან სამხარაუ—ის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნუ—ი ბიუროს 2019 წლის 27 აგვისტოს N006647919 დასკვნის თანახმად შპს ბოლნისის ცენტრალური კლი-იკის ფორმა N100, რეგისტრაციის N133807-ის მონაცემებით ას—ი გა-----ას 24.08.2019 წ. აღნიშნებოდა სისხლნაჟღერებ ორივე მტკიცების მიდამოში, აღნიშნუ—ი დაზიანებები განვითარებუ—ი უნდა იყოს რაიმე მკვრივი-ბლაგვი საგნის მოქმედებით და მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს ჯამრთელობის მოუშლელად ხანდაზმუ—ობით არ ეწი-აარმდეგება წი-ასწარ ცნობებში მითითებუ— თარიღს) ასევე ბრალდებუ— შა----ა გა-----ას ჩვენებით (აღიარებს ჩადენილ ქმედებას), უტყუარად დადასტურებუ—ად მიაჩნია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ 2019 წლის 24 აგვისტოს, დაახლოებით 11:00 საათიდან 12:00 საათამდე შუალედში, ბოლნისის რაიონის სოფელ ცურტავში, ას—ი გა-----ას საცხოვრებელი სახლის ეზოში, შა----ა გა-----ამ, ში-დის კრეფასთან დაკავშირებით წარმოშობილი კონფლიქტის დროს, მეუღლის დედას ას—ი გა-----ას რამდენჯერმე ჩაარტყა ჩუსტები ორივე ხელის მტევანში, რა დროსაც ას—ი გა-----ამ ყველა შემთხვევაში განიცადა ფიზიკური ტკივილი.

3.12. ყოველივე ზემოაღნიშნუ—იდან გამომდინარე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმანეთთან შეთანხმებუ—ი, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებუ—ებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებუ—ად მიაჩნია, რომ შა----ა გა-----ამ ჩაიდი-ა ოჯა--ს ერთი წევრის მიერ ოჯა--ს სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებუ—ი შედეგი. დანაშაუ—ი გათვალისწინებუ—ი საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 12-1-ე მუხლის პირველი ნაწილით. ამასთან, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებუ—ებების ანალიზის საფუძველზე, მართლწი-ააღმდეგობის ან ბრალის გამომრიცხველი გარემოებები არ დგინდება.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები:

4.1 შა----ა გა-----ას პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება სს საქმეში არ მოიპოვება, ხოლო პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი გარემოებაა ის, რომ აღიარებს და ი-ანიებს მის მიმართ ბრალად წარდგენილი დანაშაუ—ებრივი ქმედებების ჩადენის ფაქტს.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თანახმად, სასამართლოს განაჩენი უნდა იყოს სამართლიანი. ამავე მუხლის

მე-4 ნაწილის თანახმად, „სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნუ—ი სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებუ—ის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი დანაშაუ—ის სიმძიმეს“. სასჯელის სამართლიანობის პრი-ციპს განამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომელიც სასამართლოს ავალდებუ—ებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლიანი სასჯელი და პრიორიტეტს ანიჭებს ნაკლებად მკაცრი სა--ს სასჯელის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯელის დანიშვნის დროს საქართველოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, გათვალისწი-ებუ— უნდა იქნეს ბრალდებუ—ის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაუ—ის ჩადენის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწი-აღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწი-აღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსუ-ი ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. განაჩენის 5.1. და 5.2. პუნქტებთან მიმართებით სასამართლო განმარტავს, რომ სასჯელის სამართლიანობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ კონკრეტუ—შემთხვევაში სასჯელის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპის გათვალისწი-ებით. თითოეუ—ი ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ი-დივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწი-ებით ყოველ კონკრეტუ— შემთხვევაში დანიშნუ—ი სასჯელი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თანაზომიერი და პროპორციუ—ი მსჯავრდებუ—ის პიროვნებასა და ჩადენილი დანაშაუ—ის სიმძიმესთან.

5.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართველოს სსკ-ის 12-1-ე მუხლის პირველი ნაწილი სასჯელის სა--თ ითვალისწი-ებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომით ვადით ოთხმოციდან ას ორმოცდაათ საათამდე ან თავისუფლების აღკვეთით ვადით ორ წლამდე, იარაღთან დაკავშირებუ—ი უფლებების შეზღუდვით ან უამისოდ.

5.5. დემოკრატიუ— სახელმწიფოში სასჯელის მიზანს ადამიანის ფიზიკური ტანჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯელი სამართლიანობის აღდგენის, ახალი დანაშაუ—ის თავიდან აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯელის სა--თ თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის განსაკუთრებუ—ი საფრთხის შემცველი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვი-აიდან იგი წარმოადგენს ადამიანის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯელის სა--თ თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებუ— უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებელია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნელი საფრთხეების, დანაშაუ—ის ჩადენის კონკრეტუ—ი გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწი-ებით. სასჯელის სა--თ გამოყენებუ—ი თავისუფლების აღკვეთის ხანგრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციუ— საშუალებას სასჯელის მიზნების მისაღწევად.

5.6. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებუ—ის კანონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის განხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია განზრახ ნაკლებად მძიმე დანაშაუ—ი, წარსუ—ში არ არის ნასამართლეს, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯელის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპიდან გამომდი-არე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზანშეწონილად მიიჩნევს ბრალდებუ—ის მიმართ იმგვარი სასჯელის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდან იქნება აცილებუ—ი ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნველყოფილი იქნება ბრალდებუ—ის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოციალიზაცია.

5.7. სასამართლო ითვალისწინებს შა----ა გა-----ას კანონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო განხილვის დროს და მიაჩნია, რომ სასჯელის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპიდან გამომდი-არე, შა----ა გა-----ას სასჯელის სახედ და ზომად უნდა განესაზღვროს საქართველოს სსკ-ის 12⁻¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებუ—ი სასჯელი საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 100 (ასი) საათის ოდენობით როგორც პროპორციუ—ი ზემოქმედების ღონისძიება, რომელიც სრუ—ად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნებს - სამართლიანობის აღდგენას, ახალი დანაშაუ—ის თავიდან აცილებას და ბრალდებუ—ის რესოციალიზაციას.

6. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. შა----ა გა-----ას მიმართ გამოყენებუ—ი აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. გირაოს თანხა განაჩენის აღსრუ—ებიდა ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

6.2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თანახმად, საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, მოხდეს შემთხვევის ადგილიდან ამოღებუ—ი ჩუსტების კონფისკაცია სახელმწიფოს სასარგებლოდ.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 258-ე-2-0-ე, 2-8-ე-2-9-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებითა და საქართველოს სსკ-ის 63-66-ე მუხლებით

და ა დ გ ი ნ ა:

შა----ა გა-----ა ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 12⁻¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებუ—ი დანაშაუ—ის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომა 100 (ასი) საათის ვადით.

საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომის სახე განსაზღვროს პრობაციის ბიურომ მსჯავრდებუ—ის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

შა----ა გა-----ას მიმართ გამოყენებუ—ი აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს. გირაოს თანხა განაჩენის აღსრუ—ებიდა ერთი თვის ვადაში დაუბრუნდეს მის შემტან პირს.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 81-ე მუხლის თანახმად, საბოლოო გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ, მოხდეს შემთხვევის ადგილიდან ამოღებუ—ი ჩუსტების კონფისკაცია სახელმწიფოს სასარგებლოდ.

განაჩენი კანონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთანავე.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონუ—ი სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალიანი